

*voor mijn kleindochter Liza
en mijn dochter Lotte*

Van Frans van de Goor zijn eerder verschenen:

“Dashboard van de ziel”

Het lichaam als voertuig van de ziel”

ISBN: 9789402196580

Uitgever: Brave New Books

Verschenen: 16-02-2020

NUR: 860

“Voel je leven”

Via gevoelens en emoties de zin en onzin van het leven ervaren

ISBN: 9789402188257

Uitgever: Brave New Books

Verschenen: 15-02-2019

NUR: 740/861/770

“Uit je dak denken”

Over de noodzaak van verbeelding

ISBN: 9789402174533

Uitgever: Brave New Books

Verschenen: 17-03-2018

NUR: 870

“Vreemde Kost”

Over de omvang van en omgang met psychisch voedsel en het effect daarvan op het menselijk gedrag

ISBN: 9789402165791

Uitgever: Brave New Books

Verschenen: 10-08-2017

NUR: 870

Auteur: Frans van de Goor

ISBN: 9789464180473

NUR: 280

Illustraties: Frans van de Goor

© 2020 Frans van de Goor

1. Het verdwenen kabouterhuisje

De stilte in het Kabouterbos voelde raar en ongemakkelijk aan. De storm had het bos in een puinhoop veranderd. De vogels lieten zich nog niet horen. Ook zij waren geschrokken van het natuurgeweld. Af en toe was er het gekraak van een boom die alsnog omviel.

Ook het kabouterhuisje van Boma en Bopa was kapotgewaaid. Beduusd zaten de twee oude kabouters op het elfenbankje voor hun verwoeste woning. Wat waren ze geschrokken toen het dakje van hun huisje de lucht in werd geblazen. Zo snel als hun korte beentjes hen konden dragen waren ze naar buiten gerend.

Boma

Bopa

Dat ze het overleefd hadden leek opeens niet meer zo belangrijk, want hoe zou het toch met hun dochter Karma zijn en hun kleinkinderen, de tweeling Liza en Lotte? Zou de storm hun huisje ook hebben verwoest? Hun papa, Jojo, was voor een paar dagen naar het kabouterdorp Zandloo, dus die zou hen niet kunnen beschermen.

Boma en Bopa herinnerden zich de tijd toen Karma zwanger was. Karma wist het zeker dat ze een babymeisje zou krijgen. Ze had dan ook al een naam bedacht: Lizalotte. Wat was het een verrassing toen Karma niet één maar twee babymeisjes kreeg. De door Karma bedachte naam werd daarom gesplitst in Liza en Lotte.

In de verte hoorden Boma en Bopa de terreinwagen van de kabouterboswachters Floris en Basco aankomen. De bekende groene terreinwagen stopte bij het elfenbankje en twee stoere boswachters stapten uit de auto. ‘Hebben jullie hulp nodig?’ vroeg Floris. ‘Met ons is alles goed, maar zouden jullie straks naar het huisje van Karma en Jojo kunnen rijden, om te kijken of alles goed is met hen,’ vroeg Boma.

‘Goed! Dat zullen we dan meteen doen. Dus jullie hebben geen hulp nodig?’ ‘Nee, dank jullie wel,’ zei Bopa. ‘Wij redden ons wel.’

Floris en Basco stapten in hun auto en reden het bospad af richting het huis van Karma en Jojo.

Op de bosweg lagen takken en losgeslagen stukken van andere kabouterwoningen van het kabouterdorp Beerloo. Boswachter Basco moest flink sturen om maar niets te raken. Het was zo’n twee jaar geleden dat boswachter Floris hulp kreeg van de oude boswachter Basco, die eigenlijk al gestopt was met werken. Na zijn pensionering verveelde Basco zich te pletter. Zijn tuintje en zijn huisje zagen er altijd tiptop uit, maar deze klusjes konden Basco’s vrije tijd niet vullen.

Na een gesprek met de nieuwe boswachter Floris, had Basco zijn boswachterskleren weer aangetrokken en vormde vanaf die tijd samen met Floris een sterk boswachtersteam. Basco kende alle belangrijke en gevaarlijke plekjes van het bos en

Floris kon zijn slimmigheid en kracht gebruiken om problemen te helpen oplossen.

De terreinwagen van de kabouterboswachters stopte op de plek waar het kabouterhuisje van Karma, Jojo, Liza en Lotte moest staan. Wat raar.....het hele huisje was verdwenen. Het hekje dat om de voortuin had gestaan lag nu plat op de grond. Zou de storm het hele kabouterhuisje weggeblazen hebben? En zo ja, waar was het huisje dan naartoe gewaaid? En waar waren de kabouters gebleven die hier woonden?

Niets van het huisje lag nog op de plek waar het huisje had gestaan. Basco en Floris keken elkaar verbaasd aan. Wat zou zich hier hebben afgespeeld?

Het huisje voor en na de storm.....

2. Tovenaar Oxy

‘O, o, o, wat heb ik toch gedaan?’ jammerde tovenaar Oxy. ‘Weten we in welke tijd mijn huis is terechtgekomen?’ vroeg Jojo aan Oxy. Hoofdschuddend liep tovenaar Oxy door de toverkamer. ‘Ik weet het niet, maar ik kan proberen om de toverspreuk achterwaarts te gebruiken, alleen heb ik daarvoor goudpoeder nodig uit de Fluweelgrot in het Blauwe Woud,’ sprak Oxy bedeesd.

tovenaar Oxy

Het plannetje van Jojo om Karma, Liza en Lotte te beschermen tegen de zware storm en het kabouterhuisje een paar uur verder in de tijd te laten toveren was helemaal mislukt. Jojo was naar het dorp Zandloo gegaan om zijn zelfgemaakte leren riemen, tassen en geldbuideltjes te verkopen, toen hij het nieuws hoorde dat er over zijn dorp Beerloo een superzware storm zou gaan razen. Zijn bezoek aan de tovenaar Oxy was het slechtste idee dat hij ooit met

zijn kabouterhersentjes had bedacht. En nu waren zijn vrouw en de tweeling met het huisje naar een tijd getoverd waar Jojo niet kon zijn.

Over Jojo's wangen rolden kleine kaboutertraantjes naar zijn mondhoeken. Om zijn lieve vrouw en tweeling ooit weer terug te kunnen zien, zou hij naar het gevaarlijke Blauwe Woud moeten reizen om goudpoeder uit de Fluweelgrot te halen en dat dan mee te nemen naar tovenaar Oxy. Hoe kon hij, kabouter Jojo, zo'n gevaarlijke reis ondernemen?

Het was levensgevaarlijk om er naartoe te reizen en als het al zou lukken om het goudpoeder te vinden dan was de terugreis net zo gevaarlijk. Zou hij de reis overleven? Hij had nog nooit zo'n avontuurlijke reis gemaakt, maar om zijn gezin terug te krijgen zette hij zelfs zijn eigen leven op het spel. Zonder hen zou hij niet kunnen en willen leven.

'Is er geen andere mogelijkheid om de toverspreuk terug te draaien?' vroeg Jojo aan tovenaar Oxy. Deze schudde spijtig zijn hoofd en gaf toe dat het zijn fout was geweest, maar hij kon het dorp Zandloo niet verlaten. Nee, er zat niets anders op dan spullen voor de gevaarlijke reis te verzamelen en vroeg in de ochtend te vertrekken om daarna de dagenlange reis naar het Blauwe Woud te beginnen.

3. Waar is Beerloo gebleven?

Slaperig deed Liza haar ogen open. Haar bedje was tegen dat van Lotte geschoven. Hoe dat gebeurd kon zijn, was een raadsel. 'Hé, Lotte, word eens wakker!' zei Liza plagerig tegen haar tweelingzusje.

Gapend deed Lotte haar ogen open en keek recht in het gezicht van Liza, die begon te lachen. 'Jij bent een slaapkop,' zei ze tegen haar zusje Lotte.

'Ik heb zo raar gedroomd,' vertelde Lotte. 'Het huis draaide in mijn droom heel hard rond en we vlogen door de lucht. Ik keek uit het raam en zag daar beneden ons kabouterdorp Beerloo liggen. Het kabouterdorp werd kleiner en kleiner, tot het niet meer te zien was. 'Dat is echt wel een rare droom,' zei Liza. 'Huizen kunnen toch niet door de lucht vliegen. Gekkie!'

Liza

Lotte

Liza schoof het gordijntje van het slaapkamerraam opzij en riep: 'Hoe dan??????'